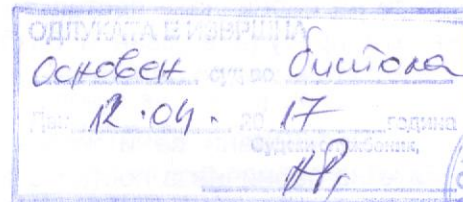

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО БИТОЛА, во совет составен од судиите: Петре Србиновски-претседател на совет, Лиле Наумовска и Пакизер Алиоска-членови на совет, во правната работа на тужителот АБ Електролуks Ст.Горанштаган 143 СЕ 105 45 Стокхолм Шведска против тужениот Асоцијација за развој на спорт, култура, мултимедија и продукција РТВ НАББА МАКЕДОНИЈА ЕЛЕКТРОЛУКС Битола, за повреда на право од индустриска сопственост, вредност 40.000,00 денари, решавајќи по жалбата на тужителот против пресудата на Основниот суд во Битола ТС-2/16 од 19.10.2016 година и против решението содржано во пресудата, на седницата на советот одржана на ден 14.03.2017 година, донесе

ПРЕСУДА

Жалбата на тужителот СЕ ОДБИВА како неоснована.

Пресудата на Основниот суд во Битола ТС-2/16 од 19.10.2016 година и решението содржано во пресудата, СЕ ПОТВРДУВААТ.

Се задолжува тужителот да му ги надомести на тужениот второстепените трошоци во вкупен износ од 83.436,00 денари, во рок од 15 дена по приемот на пресудата.

Поголемото барање на тужениот за надомест на второстепените трошоци над досудениот, до износот од 84.036,00 денари, СЕ ОДБИВА како неосновано.

Образложение

Со побиваната пресуда тужбеното барање на тужителот со кое бараше да се утврди дека тужениот со промена на називот на Здружението и краткото име додавајќи го зборот „ЕЛЕКТРОЛУКС“ го повредил правото на трговска марка на тужителот за трговските марки - ELEKTROLUKS (во збор) со регистарски број 03982 и ELEKTROLUKS (во збор) со регистарски број 03983 и да му се забрани на тужениот во називот на здружението и кратко име да ги користи трговските марки на тужителот, односно нивна транскрипција „ЕЛЕКТРОЛУКС“ или транслитерација ЕЛЕЦТРОЛУХ“ и да му се наложи на тужениот во рок од 8 дена од денот на правосилноста на пресудата да го промени називот на здружението и скратеното име на здружението така што јасно ќе се разликува од трговските марки на тужителот, односно нивната транскрипција или транслитерација како и барањето да се задолжи тужениот да му ги надомести на тужителот трошоците во постапката, се одбива како неосновано. Со решение содржано во пресудата барањето на тужителот за изземање на советот кој постапувал во предметот е отфрлено. Задолжен е тужителот да му ги исплати на тужениот процесните трошоци во износ од 341.374,00 денари во рок од 8 дена од приемот на пресудата, а поголемото барање на тужениот за надомест на трошоците над досудениот до износот од 367.974,00 денари, е одбиено.

Незадоволен од ваквата одлука тужителот во законски определениот рок изјави жалба со која ја побива првостепената пресуда поради сите причини предвидени во член 342 ст.1 од ЗПП, со предлог Апелациониот суд во Битола да ја уважи жалбата и да ја укине побиваната пресуда и решение или истите да ги преиначи.

Во одговор на жалба тужениот ги оспори жалбените наводи на тужителот и предложи жалбата да се одбие како неоснована, а побиваните одлуки да се потврдат.

Апелациониот суд во Битола постапувајќи по жалбата на тужителот ги испита побиваните одлуки во границите на овластувањата од член 354 од ЗПП, па по оценка на жалбата и жалбените наводи, одговорот на жалба како и останатите списи во предметот, најде:

Жалбата е неоснована.

Неосновани се жалбените наводи за сторена суштествена повреда на одредбите на парничната постапка од член 343 ст.2 т.14 од ЗПП. Ова од причина што побиваната пресуда е јасна и разбирлива содржи доволно причини за решителните факти и истата може во целост да се испита.

Неосновани се и жалбените наводи за сторена суштествена повреда на одредбите на парничната постапка од чл. 343 ст. 2 точка 1 в.в со чл. 36 став 5 од ЗПП. Имено, согласно одредбата од чл. 36 став 5 од ЗПП, споровите од авторски и сродни права, како и споровите што се однесуваат на заштита или на употреба на правата од индустриска сопственост, или на право на употреба на фирма или назив, споровите од нелојална конкуренција или монополистичко однесување, во прв степен ги суди совет, без оглед на вредноста на предметот на спорот.

Во конкретниот случај видно од записниците за одржаните рочишта на ден 04.04.2016 година и на ден 16.05.2016 година, судијата постапувал како судија поединец. Меѓутоа ако се има предвид дека станува збор за подготвителни рочишта, како и фактот што оваа повреда дополнително била отстранета, односно понатаму судот постапувал во совет, овој суд цени дека не можат да се прифатат наводите на тужителот за сторена суштествена повреда на одредбата од чл. 343 ст. 2 т. 1 од ЗПП.

Во жалбата на тужителот се наведува дека со одржувањето на рочиштето од 28.09.2016 година и одлучувањето на судот да се одбијат сите докази на тужителот доставени со поднесокот од 19.05.2016 година, и со прифаќањето на наводите на тужениот истакнати во неговиот поднесок од 19.05.2016 година, без притоа да му се остави можност на тужителот да се произнесе по ваквите наводи на тужениот, судот сторил повреда на одредбата од чл. 343 ст. 2 т. 7 од ЗПП.

Ваквите жалбени наводи според овој суд се неосновани од причина што судот правилно на рочиштето одржано на ден 28.09.2016 година ги одбил доказите кои странките ненавремено ги поднеле, така што на ваквата одлука на судот за одбивање на ненавремено приложените докази не би имало влијание фактот што тужителот не се изјаснал по наводите на тужениот истакнати во поднесокот од 19.05.2016 година. Ова дотолку повеќе што тужителот имал можност во понатамошниот тек на постапката, доколку било потребо да се произнесе по неговите наводи, што значи дека во случајов не станува збор за повреда на одредбата од чл. 343 ст. 2 т. 7 од ЗПП.

Неосновани се и жалбените наводи дека првостепениот суд го сослушал лицето Димче Палензоски во својство на странка без да провери дали истиот можел да се смета за застапник на тужениот согласно Законот за здруженија на граѓани. Ова од причина што првостепениот суд, својството на лицето Димче Палензоски го утврдил од Тековната состојба издадена од Централниот регистар на Република Македонија, според која лицето Димче Палензовски е овластено лице на правниот субјект РТВ НАББА МАКЕДОНИЈА ЕЛЕКТРОЛУКС Битола, односно на тужениот.

целост се согласува и овој суд и цени дека побиваната одлука е правилна и законита и дека од страна на првостепениот суд правилно е применето материјалното право.

Ценети се жалбените наводи дека првостепениот суд воопшто не ја зел предвид, ниту ја ценел како доказ доставената Одлука за промена на името на тужениот од 22.06.2015 година, со која била извршена промена на називот на тужениот, која промена се состоела во додавање на македонска транскрипција на трговските марки на тужителот, во називот на тужениот, каде бил додаен зборот „ЕЛЕКТРОЛУКС“. Ова дејствије било спротивно на одредбата од чл. 46 ст. 2 од ЗТД и потврда на фактот дека тужениот, овластеното лице на тужениот и лицата поврзани со нив, постапуваат со нечесна намера во прометот и со единствена цел, да создадат впечаток за идентитет или поврзаност со фирмата на тужителот.

Во конкретниот случај, од изведените докази првостепениот суд утврдил дека тужениот бил регистриран во ЦР на РМ како Асоцијација за развој на спорт, култура, мултимедија и продукција РТВ НАББА Македонија Електролуks Битола, односно бил субјект кој не се занимавал со промет на стоки и услуги, па оттука правилен е заклучокот на првостепениот суд дека тужениот не бил во можност да изврши повреда на трговските марки на тужителот.

Ценети се жалбените наводи на тужителот дека судот погрешно го применил материјалното право, односно погрешно ги применил чл.206, 207, чл.291, како и чл. 294 од Законот за индустриска сопственост и заклучил, дека тужениот не може да изврши повреда на трговските марки на тужителот. Дејствијата на тужениот, како и дејствијата на со него поврзаните лица укажувале на фактички комплекс на дејствија на повреда од сложен карактер. Ова особено што во текот на првостепената постапка неспорно се утврдило дека тужениот на своите интернет страни нудел на продажба производи за кои се добивало впечаток дека се Elektrolux производи. Според тужителот, повеќе од јасно било дека знакот elektrolux на интернет страните се користел спротивно на добрите деловни обичаи и таквото користење доведувало до нелојална конкуренција.

Ваквите жалбени наводи се неосновани.

Согласно чл.206 став 1 од Законот за индустриска сопственост носителот на трговската марка има исклучиво право да ја користи марката во прометот за означување на своите стоки односно услуги. Во ставот 3 од истиот член е определено дека носителот на трговската марка има право да забрани користење во прометот од страна на трети лица без негова согласност знак кој е: 1) идентичен со трговската марка за идентични производи или услуги, 2)идентичен или сличен со трговската марка за идентични или слични производи или услуги доколку таквата сличност може да создаде забуна кај просечниот потрошувач, вклучително и можност од асоцијација меѓу знакот и трговската марка и 3)идентичен или сличен со трговската марка за различни производи или услуги, доколку трговската марка има репутација во Република Македонија и доколку употребата на тој знак без оправдана причина претставува нелојална конкуренција или му штети на дистинктивниот карактер или репутацијата на трговската марка. Забраната од ставот 3 на овој член опфаќа и: 1) ставање на знакот на производите или на нивните пакувања; 2) давање услуги или пуштање во промет производи одбележани со тој знак или складирање на производи со таква намера; 3) увоз или изоз на производи под тој знак и 4) користење на знакот при кореспонденцијата, огласувањето и рекламирањето.

Согласно чл.207 став 1 од Законот за индустриска сопственост, трговската марка не му дава право на носителот да им забрани на трети лица употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња, адреси,

Неоснован е жалбенениот навод за погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба бидејќи првостепениот суд со сеопфатна анализа на доказите изведени во постапката, правилно и целосно ги утврдил фактите од пресудно значење за одлучување по тужбеното барање.

Од изведените и правилно ценети докази во смисла на член 8 од ЗПП, првостепениот суд меѓу другото утврдил дека тужителот е правно лице со седиште во Стокхолм Шведска и истиот е глобален лидер во производство на апарати за домаќинство и апарати за професионална употреба повеќе години наназад, а исто така е и носител на бројни национални и меѓународни трговски марки меѓу кои и „ELEKTROLUKS“ и Zanussi. Овие две трговски марки биле регистрирани на име на тужителот во Државниот завод за индустриска сопственост со посебни регистарски броеви при што трговската марка „ELEKTROLUKS“ била со рег.бр.03982 и приорите од 18.09.1957 година, регистрирана за производи од класта 07, 08, 09, 11, 17, 20, 21 од Меѓународната класификација на производи и услуги, а истата марка била регистрирана и со регистарски број 03983 и приоритет од 20.09.1928 година, регистрирана на производи од класите 07, 08, 09, 11, 17, 20, 21 од Меѓународната класификација на производи и услуги. Судот утврдува дека тужениот не е регистриран на доменот кој се споменува во тужбата. Тужениот на 20.05.2006 година е запишан како Клуб за атлетска гимнастика, фитнес и аеробик НАББА МАКЕДОНИЈА Битола со овластено лице Димче Палензовски, а на ден 26.06.2015 година била извршена промена на називот и промена на скратениот назив така што целосниот назив на субјектот на уписот сега гласел Асоцијација за развој на спорт, култура, мултимедиа и продукција РТВ НАББА МАКЕДОНИЈА ЕЛЕКТРОЛУС Битола и кратко име РТВ НАББА МАКЕДОНИЈА ЕЛЕКТРОЛУС Битола. Целите и задачите на овој правен субјект, односно на сега тужениот биле собирање и организирање на гимнастичари и други граѓани за членство, застапување на интересите на фитнесот и аеробикот како членови и корисници на услуги во спортот и културата, застапување на интересите на гимнастичарите на натпреварувачи на натпревари во странство, организирање натпревар во соработка со Агенцијата на млади и спорт и Министерството за култура во Република Македонија, унапредување на атлетската гимнастика, организирање фестивали и друго. Согласно исказот на лицето овластено за застапување на тужениот сослушан како странка, дејноста на тужениот била непрофитабилна и постоела уште од 1988 година. Тужениот не се занимавал со производство ниту било каква профитабилна дејност, а целите и задачите на здружението сега тужениот биле запишани во Статусот на самата асоцијација и биле почитувани во целост. Тужениот како организација постоел уште од 1984 година.

На вака утврденото со примена на одредбите од член 206, 207, 291 и 294 од Законот за индустриска сопственост првостепениот суд наоѓа дека тужбеното барање на тужителот е неосновано. Според првостепениот суд со извршената промена на називот на тужениот и запишувањето со такво име во регистарот на правните лица не е направена повреда на правото на трговските марки на сега тужителот ако се има предвид околноста дека тужителот со ништо не докажал дека намерата на тужениот била да ја користи неговата трговска марка во своја корист. Од друга страна според првостепениот суд согласно член 207 од Законот за индустриска сопственост правото на трговска марка не му дава право на тужителот да му забрана на трето лице употреба во стоковниот промет на нивните имиња, презимиња, знаци или трговски имиња без оглед на фактот што тие податоци се идентични или слични со трговската марка, под услов да се користат во согласност со добрите деловни обичаи и да не доведуваат до нелојална конкуренција. Сега тужениот не произведувал ниту пуштал во промет производи со трговската марка на тужителот, ниту со регистрацијата на домен имињата ги довел во заблуда потрошувачите за да на тој начин ја повредил трговската марка на тужителот.

Со ваквиот заклучок на првостепениот суд како и со дадените причини во

престојувалишта, податоци кои се однесуваат на видот, квалитетот, количеството, намената, вредноста, географското потекло, датумот на производство на стоките или давањето на услугите, или кое било друго обележје на стоките, без оглед на фактот што тие податоци се идентични или слични со трговската марка, или претставуваат нејзини делови, под услов да се користат во согласност со добрите деловни обичаи и да не доведуваат до нелојална конкуренција.

По мислење на овој суд имајќи ја во предвид содржината на погоре цитираните одредби, прозлегува дека заштита на трговска марка значи заштита од нелојална конкуренција и заштита од создавање на забуна кај просечниот потрошувач и последиците од тоа, меѓутоа како што е кажано и погоре, имајќи предвид дека тужениот како правен субјект преставува асоцијација за развој на спорт и култура, јасно произлегува дека дејноста на тужениот не е ни приближно со трговската дејност на тужителот, па при таква ситуација на работите и не може да сноси одговорност само поради сличноста во дел на трговските марки, а во текот на постапката не се докажало дека поради таквата евентуална сличност е создадена забуна кај просечниот потрошувач.

Овој суд смета дека со самото регистрирање и користење на домен имињата *elektroluks.mk*, *elektrolux.mk* и *elektroluxpalenzo.mk* од страна на тужениот не е сторена повреда на правото на трговска марка на тужителот, ако се има предвид дека тужениот не е субјект кој се занимава со промет на стоки и услуги, додека тужителот е глобален лидер во производство на апарати за домаќинство и носител на бројни национални и меѓународни трговски марки. Тужениот не може да сноси одговорност само поради сличноста во дел на регистрираните интернет домени со трговската марка на тужителот, дотолку повеќе што текот на постапката не се приложени докази од кои на несомнен начин би се утврдило дека тужениот како асоцијација за развој на спорт и култура произведува или продава електрични апарати со трговската марка на тужителот и дека поради таквата евентуална сличност на регистрираните интернет домени е создадена некаква забуна кај просечниот потрошувач и со тоа да предизвикува нелојална конкуренција.

Жалбените наводи дека одлуката за трошоците на постапката била погрешна и незаконита и дека при одмерувањето на трошоците, првостепениот суд требало да ја има предвид Тарифата која важела во моментот на превземањето на тие дејствија, се неосновани. Ова од причина што согласно одредбата од чл. 4 ст. 1 од Тарифата за награда и надоместок на трошоците за работа на адвокатите (Сл. весник на РМ бр. 126 од 08.07.2016 година, ако во текот на постапката се изменила Тарифата, еднаш или повеќе пати, ќе се примени Тарифата што е во сила на денот на пресудувањето, односно одлучувањето. Ако е има предвид дека во времето на одлучувањето за трошоците, била во сила наведената Тарифа, како и цитираната одредба од чл. 4 од истата, овој суд цени дека правилно првостепениот суд ги одмерил и ги досудил парничните трошоци.

Ценети се жалбените наводи истакнати против решението со кое е отфрлено барањето за изземање на советот кој постапувал по овој предмет, а на околности дека барањето за изземање било образложено со поднесок од 20.10.2016 година, поради што не постоеле услови за негово отфрлање. Меѓутоа, овие жалбени наводи според овој суд се неосновани од причина што согласно одредбата од чл. 66 ст. 2, алинеја 3 од ЗПП, не е допуштено барање за изземање во кое не е образложена причината заради која се бара изземањето. Во одредбата од ставот 3, пак е определено дека барањето од ставот 2 на овој член, веднаш ќе го отфрли судијата поединец или претседателот на советот кој постапува по предметот. Од содржината на одредбата произлегува дека судот има овластување веднаш да го отфрли барањето за изземање во кое не е образложена причината поради која се бара изземањето, што значи дека во случајов првостепениот

суд немал никаква обврска да ја запира работата по предметот и да го сочека образложението кое полномошникот на тужителот го најавил на рочиштето одржано на ден 19.10.2017 година. Според тоа, по оценка на овој суд, одлуката на првостепениот суд со која е отфрлено барањето на тужителот за изземање на советот, е правилна и законита.

Овој суд ги ценеше и останатите жалбени наводи, меѓутоа смета дека истите не се од влијание за поинакво одлучување од страна на овој суд, поради што и не се прифатени.

Предвид на изнесеното, а согласно чл. 357 од ЗПП, следуваше да се одлучи како во изреката на оваа пресуда.

Согласно чл. 160 од ЗПП задолжен е тужителот да му ги надомести на тужениот второстепените трошоци за одговор на жалба во вкупен износ од 83.436,00 денари од кои: 82.836,00 денари за состав на одговор на жалба и 600,00 денари за судска такса за одговор на жалба. Поголемото барање на тужениот за надомест на второстепените трошоци, а кое барање се однесуваше за судска такса за одговор на жалба, над досудениот до износот од 1.200,00 денари, овој суд го одби како неосновано од причина што истото е превисоко поставено и не е во согласност со Таксената Тарифа од Законот за судските такси.

ЈЛ/СС

Претседател на совет - - судија,
Петре Србиновски с.р.

Марио Соколовски
Овлас. работник